

Engin Erkiner: Yazı içerik olarak aykırı değil, ama ülkemiz solunun çok büyük bölümünde hakim olan tutuma aykırı bir yazı.

Hemen herkes İsrail'in vahşetini lanetliyor, Gazze'deki faciayı seyretmekle yetinen Arap ülkelerini kınıyor, İsrail'in en büyük destekçisinin ABD olduğunu bir kere daha vurguluyor. Ek olarak, Türkiye ile İsrail'in 1995 yılından beri yakın ittifak içinde oldukları, İsrail pilotlarının Konya ovasında eğitim yaptıkları da vurgulanıyor.

Bunların hepsi doğru. Ama doğru bu kadardan mı ibaret? Hamas ile ilgili kimse bir şey söylemiyor ve büyük yanlış da burada başlıyor.

Bu tutum, Marksizm ve sınıfsallık konusunda her yazısında ahkam kesen, ama somut durumda bunların hepsini unutan sosyalist hareket için büyük bir ayıptır.

İsrail, ABD'nin bölgedeki iki büyük müttefikinden –öteki Türkiye'dir- bir tanesidir. Ama bu ülkede sadece siyonistler ve öteki türden gericiler yaşamıyor. İsrail'in barış hareketi var, insan hakları örgütü var, İsrail Komünist Partisi var... Gücü ne kadar olursa olsun, İsrail'in içindeki ilerici ve demokratlarla birlikte mücadele etmek neden düşünülüyor? Hamas'ın bu yönde çabası neden yoktur?

Yerleşim birimlerine rastgele roket atmak emperyalizme ve siyonizme karşı savaşmak mıdır? Hamas'ın ev yapımı roketleri somut bir hedefe yönelik olarak ateşlenemezler. Diyelim 20 kilometre ötede bir İsrail yerleşim birimi var. Oraya yönelik olarak atılır, artık kime isabet ederse... Hamas füzeleri bugüne kadar esas olarak sivilleri öldürdü. Hamas sadece İsrail devletini değil, İsrail'de

yaşayan bütün halkı;
Arapları, ilericileri,
kadınları, çocukları,
herkesi düşman görüyor.
Hedefsiz roket
göndermenin başka bir
açıklaması olamaz.

Bu, sosyalistlerin onaylayacağı bir tutum mudur?

Yirmi yıl kadar önce Filistin'de durum

başkaydı. Filistin Halk
Kurtuluş Cephesi ve
Filistin Komünist
Partisi gibi örgütler,
tutarsızlıkları da
bulunmasına karşın,
İsrail'deki ilerici
güçlerle birlikte
mücadele etmeye
önem verirlerdi. İsrail

Komünist Partisi'nden
milletvekillerinin
Meclis'e Filistin
bayrağı açarak girip
iyi bir dayak
yediklerini hala
hatırlıyorum.

Sonraki yıllarda
Filistin'de güçler
dengeſi deęiřti.
Dinci örgütler
egemen oldular ve
İsrail'e karşı
mücadele anlayışı
da deęiřti. İsrail
devletine karşı
mücadelenin yerini,

orada oturan
herkese karşı
mücadele aldı. Ham
as lideri marifet
yapmışlar gibi
yeniden canlı
bomba eylemlerine
başlanması çağrısı
yapıyor. Geçmişte

bu canlı bombalarla
büyük çoğunlukla
siviller öldürüldü.
Hedef İsrail ordusu
değildi. Bu
eylemlerle çok az
asker öldü.

20 yıl önce İsrail'e
hedef gözeterek
saldırmanın yerini
bir süredir hedefsiz
eylemler aldı. O
yıllarda İsrail,
Filistin Kurtuluş
Örgütü'ne karşı
rakibi Hamas'ı

desteklerdi.
Hamas zayıf,
FKÖ güçlüydü.
Bir süredir tersi
söz konusudur.
Güç dengesi
değiştiğinde
bugünkü durum

yine deęiřebilir.

Ortadoğu
böyledir. Kimin
eli kimin cebinde,
belli değildir.
Bölge devletleri,
özellikle İran,
Suriye ve
Lübnan,

Filistinlilerin
mücadelesine
sürekli karışılar
ve bu
mücadeleyi
denetimleri
altında tutmaya
çalışılar. Böyle

bir ortamda açık
politik bir çizgi,
İsrail'deki
ilerici-demokrat
güçlerle işbirliği
çizgisinden
sapmamak
önemlidir. Bölge

gerici
devletlerinden
hiç birisi böyle
bir çizgiye
sempatiyle
yaklaşmayacaktır.
ır.

Filistin'in
kurtuluşu da
gerici Arap
devletlerinde ya
da İran
yanlılığında
değil, İsrail'deki

demokrat
güçlerle
işbirliğindedir.

20 yıl önce
Kürtler, Türkiye
demokrasi
güçlerini
önemsemeszler
di. Mücadele
içinde

değiştiler.
Bugün birlikte
mücadele
konusunda
daha büyük
çaba
harcıyorlar bile

denilebilir.

Filistin'deki
mücadelede
ise, Hamas'ın
güçlenmesiyle
birlikte, eski
çizgiden
geriye

düşüldü.

Biz
sosyalistlerin
bu durumu
açık olarak
belirtmemiz
son derece

önemli değil midir?